

Titel: Udrag fra Journalen KK

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K18", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K18*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Jette Knudsen; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2001 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-kk-kom-shoot-kk-2.pdf> (tilgået 28. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K18

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

◀ **Der historiske Kristus ... Leipzig 1838** : *Der historische Christus und die Philosophie. Kritik der Grundidee des Werks das Leben Jesu von Dr. D. F. Strauss. Von Julius Schaller. Dr. d. Philos. u. Privatdocent an der Universität Halle. Leipzig, Verlag von Otto Wigand. 1838. Ktl. 759 (forkortet Der historische Christus).* Bogen består af en fortale og otte kapitler. I de følgende kommentarer henvises der til side og linie i *Der historische Christus*, uden at titlen hver gang anføres. – **Strauss:** David Friedrich Strauß (1808-74), ty. teolog, udgav 1835-36 *Das Leben Jesu kritisch bearbeitet* (2. udg. 1836, 3. udg. 1838), som straks udløste en voldsom diskussion og kritik i den teologiske verden; umiddelbart efter udgivelsen af første bind blev Strauß afskediget fra sin stilling ved det evangelisk-teologiske seminarium i Tübingen. I *Das Leben Jesu* forsøger Strauß at vise, at NTs beretninger om Jesus må betragtes som myter, dvs. beretninger om historiske hændelser, der af samtiden blev forstået ud fra de gammeltestamentlige forventninger om en kommende Messias. At der er tale om myter, fremgår bl.a. af, mener Strauß, at beretningerne om Jesu liv, død og opstandelse strider imod fysikkens love. De nyttestamentlige fortællinger om Jesu liv skal derfor ikke forstås som beretninger, der rummer en historisk sandhed, men på hegeliansk vis som en tidsafhængig iklædning af en filosofisk sandhed, nemlig af den forening (forsoning) mellem den menneskelige og den guddommelige natur, som er den historiske udviklings endemål, og som kommer til udtryk i den absolutte erkendelse. – **Schaller:** Julius Schaller (1807-68), ty. teolog, fra 1838 prof. i filosofi i Halle, fremstod i samtidens diskussioner imellem højre- og venstrehegelianere som en formidlende skikkelse. Som andre af tidens teologer vendte også Schaller sig mod Strauß, men i modsætning til mange af kritikerne mødte han ikke Strauß med forargelse, men med saglighed, og i forordet til *Der historische Christus* bevidnede han Strauß sin respekt. Han afviser ikke Strauß' (og dermed Hegels) spekulative filosofiske forståelse af kristendommen som den absolutte religion, men forsøger at vise, at en spekulativ forståelse af den kristne religion ud fra den hegelske filosofi ikke indebærer, at NTs beretninger skal forstås udelukkende som myter; Strauß' forståelse af NTs beretninger om Jesus som myter er efter hans opfattelse for ensidig.

I trykt udgave: Bind 18 side 318 linje 1